

klage, at der aldeles ikke blev taget Hensyn til Fæsternes Lary. Saadanne Arvefæstevillaar, som den ærede Taler har nævnt, ere mig ubeskjendte, men det kan gjerne være, at de findes i enkelte Arvefæstebreve. Men det kan og være muligt, at en Prioritetshaver betinger sig Ret til at eftersee Pantet, om det er i forsvarlig Stand. Det kan ligesaa godt skee fra hans Side som fra Afgiftseierens Side finde Sted; thi det er netop som Prioritetshaver, at denne kan betinge sig denne Ret. Naar en anden æret Taler (Dahl) vil benægte, at offentlige Stiftelsers Midler kunne ublaanes paa første Prioritet i en Arvefæstegaard, saa er det klart, at Frd. 7de Juni 1827 § 3 blot gjør Indskrænkning i Laan paa anden Prioritet i det Tilfælde, at første Prioritet bestaaer i en uopsligelig Capital, og aldeles ikke er til Hinder for at give første Prioritetslaan paa en Arvefæstegaard. Dette er og Noget, som er anvendt ikke een, men hundrede Gange fra alle de offentlige Myndigheders Side, som have med Bestyrelsen og Revisionen af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler at bestille. Jeg kan endog tilføje, at i ældre Tider, dengang det var tilladt efter Frd. af 12te Septbr. 1806 at ublaane paa anden Prioritet i Forhold til de Summer, hvortil Gaarden var taxeret til Nytte og Brugsstat, var det ikke sjældent, at man ublaante offentlige Midler til Arvefæstere, uden Hensyn til, at ikke Gaardene for dem havde fuld Værdi, hvilket var en Misforstaaelse, men som viser, hvortil Arvefæstere have været hindrede i at faae Prioritet. Der er en talrig Classe af Arvefæstere paa de kongl. Godser, paa Universitetets, Communitetets og Sorø-Akademies Godser; alle disse have uden mindste Hindring faaet første Prioritetslaan i deres Eiendomme, de ere komne i Velstand ved Hjælp af de Rettigheder, de saaledes have erhvervet, og at det er sandsynligt, at de ikke vilde have opnaaet denne, hvis de ikke kunde have erhvervet Arvefæste, fordi de ikke saae sig istand til at erhverve deres Gaarde til fuldkommen Eiendom, er ganske vist. Her er iøvrigt kun Tale om en ubetydelig Begunstigelse, som jeg troer med Hensyn til Sagen selv ikke vil være af stor Betydning, hvad enten den indrømmes Arvefæstere eller ikke; men jeg troer, det er aldeles principstri-

digt at nægte dem samme, og det vil vise et saa grundløst Had til denne Erhvervelsesmaade, at jeg for min Deel stemmer mod Loven i dens Heelhed, saafremt hiin Begunstigelse ikke kan blive tilstaaet Arvefæstere ligesom andre Ciere, og det, uagtet jeg forresten er aldeles stemt for Forslaget.

Stampe: Den ærede næstsidste Taler yttrede, saavidt jeg forstod ham rigtigt, at man ved at stemme for det af mig stillede Vædringsforslag vilde gjøre sig skyldig i en Inconseqvents. Jeg vilde meget nødtig have, at Thinget med Hensyn til noget af mig stillet Vædringsforslag skulde gjøre sig skyldig i Inconseqvents, ligesom jeg ogsaa selv nødtig vilde stille et saadant Vædringsforslag, og derfor, hvis jeg havde nogen Formodning om, at det var saa, iforveien noie vilde have undersøgt mit Forslag, om det var saaledes, at jeg kunde gjøre mig skyldig i nogen Inconseqvents derved. Jeg kan imidlertid ikke antage dette, at man ved at stemme for mit Vædringsforslag gjør sig skyldig i nogen Inconseqvents. Jeg indrømmer meget gjerne, at man i Loven om Afhændelsen af det til Lehn, Stamhuse og Fideicommisser hørende Bøndergods ikke directe har indrømmet Arvefæstere paa disse Godser de samme Begunstigelser, som naar Gaardene eller Fæstestederne paa Lehnet overgaae til Selveløndom; men jeg maa bede lagt Mærke til, at der er en Paragraph i det Lovforslag, som er vedtaget af Landstthinget, der indeholder, at den samme Ret, de samme Begunstigelser, som Lehnsbestidderne hidtil ad Bevilingsveien have kunnet erhverve, naar de ville overdrage deres Fæstegaarde til Arvefæste, skulde ogsaa fremdeles beholde den samme Afgang til. Jeg formener, at denne Paragraph dog maa have nogen Betydning og tildeels ophæver den Inconseqvents, som skulde fremkomme mellem hvad Thinget har vedtaget i en foregaaende Sag og det af mig stillede Vædringsforslag, ifald man vilde stemme for det. Jeg formener, at, ifald det Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, ikke optages i Loven, vil der opstaae en Ulighed mellem Fæstere paa Lehnet og andre Fæstere, og det forekommer mig dog heller ikke at være uønsket.

Kirc: Det forekommer mig dog, at man